

Willem Vermandere, Op Den Duur

Op den duur word je geboren, langverwacht of ongewenst,
je groeit op en je bloeit open, of je verlept en je verflenst.
Op den duur kan j er we1 tegen, kweek je eeltig taai dik vel,
een harde korst op uw zacht zieltje, incasseren leer je wel.
Op den duur leer je nog dansen, desnoods hinkend op n been,
leer je grinniken en grijnzen, nen big smile van kop tot teen.

Op den duur ga je nog dwepen met Elvis Pelvis Pekkeldipop
j loopt in andermans zijn schoenen, j krijgt t zot in uwe kop.
Op den duur geloof je alles, maken z u van alles wijs,
volg je blindelings Zaratustra, droom je nog van t paradijs.
Op den duur bezwijkt de rede, niemand die zich nog beheerst,
roept elk volk gretig ten oorlog, roept elk volk eigen God eerst.

Op den duur vallen de sterren, geraakt de zonne uitgedoofd,
tuimelt t manneke uit de mane, valt den hemel op ons hoofd.
Op den duur komen skeletten, uitgekropen uit hun graf,
crossen duvels en demonen, in mijn huis trap op trap af.
Op den duur vallen de muren, stalen torens vatten vuur,
zelfs het water zal ontvlammen, t ijs zal branden op den duur.

Op den duur razen vier ruiters, met blinkend zeis en bajonet,
hoor ik vier briesende peerden galopperen rond mijn bed.
Op den duur raak je verbitterd, vloek j op God en zijn gebod,
krijg je klap op uwen donder, op den duur ga j er aan kapot.
Op den duur weet je we1 beter, hou je wijselijk je mond,
maak je vuisten in je zakken, hou j uw voeten op de grond.

Op den duur zingen de bomen en worden stenen kristallijn,
misschien duurt het vele jaren, op den duur wordt water wijn.
Op den duur dat vraagt patintie, op den duur das nooit direct,
das geduldig lange wachten, in tijd en ruimte uitgestrekt.
Op den duur zou je nog bidden, zelfs naar Compostella gaan,
op den duur nog wierook branden, knielend mea culpa slaan.

Op den duur komt er we1 vrede, wordt den ergste vijand tam,
zal de haai nog zeewier eten, graast de leeuw nog nevens t lam.
Op den duur leer je nog lachen, misschien nog t beste medicijn,
tegen dingbeelde kwalen, op den duur het groot venijn.
Op den duur speel je theater, op den duur trek je ne smoel,
leer je schateren van miserie, schreeuw je life is beautiful